

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Dlouhé a soudkyň JUDr. Pavly Havlíkové a JUDr. Ivany Muchové v právní věci žalobce **Ing. M. B.**, nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupeného Mgr. Pavlem Grünerem, advokátem se sídlem Karlovy Vary, Dr. Davida Bechera 1177/26 proti žalované **JUDr. M. J.**, advokátce, místem podnikání [redacted], **o zaplacení 29.328 Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Nymburce ze dne 21.7.2010 č.j. 15 EC 234/2009-58,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu I. stupně se **m ě n í** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci 7.806,40 Kč s úrokem z prodlení z této částky od 5.11.2009 do zaplacení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalované, zvýšené o sedm procentních bodů, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku; v dalším se **p o t v r z u j e**.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

O d ů v o d n ě n í :

Soud I. stupně shora citovaným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení částky 29.328 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 5.11.2009 do zaplacení (výrok I.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).

Soud I. stupně takto rozhodl o žalobě, již se žalobce na žalované domáhal náhrady škody s tím, že žalovaná jako advokátka žalobce zastupovala na základě smlouvy o poskytnutí právní pomoci ze dne 12.11.2003 ve věci jeho nároku z odpovědnosti za vady věci u společnosti [REDAKCE] s.r.o. a porušila své povinnosti v souvislosti s výkonem advokacie tím, že nedostatečně formulovala skutková tvrzení v žalobě, při vedení sporu nepostupovala soustředěně, opakovaně se k jednání soudu nedostavila; skutková tvrzení obsažená v žalobě byla pak soudem posouzena jako nárok na náhradu škody, tento nárok byl však žalovanou uplatněn pozdě a společnost [REDAKCE] s.r.o. namítla jeho promlčení. Za těchto okolností žalobce plnou moc, udělenou žalované, odvolal a pro vedení sporu udělil plnou moc advokátu JUDr. Kurucovi, který pak v průběhu řízení změnil skutková tvrzení tak, že žalovaná finanční částka je požadavkem na slevu z kupní ceny z titulu odpovědnosti za vady. Soud o této změně rozhodl ve smyslu ust. § 95 o.s.ř., žalovaná společnost pak namítla promlčení i tohoto nároku, když vycházela z toho, že tento nárok byl uplatněn až okamžikem změny žaloby a z tohoto důvodu byla soudem žaloba zamítnuta. Advokát JUDr. Kuruc poté vyúčtoval mimosmluvní odměnu za právní zastoupení v této věci, kterou žalobce zaplatil (se započtením dříve poskytnutých záloh) a tuto částku požadoval po žalované. Soud I. stupně tento požadavek žalobce neshledal důvodným s poukazem na to, že žalovaná nezpůsobila nevymahatelnost nároku žalobce, neboť jeho nárok nebyl ke dni podání žaloby u Okresního soudu v Karlových Varech promlčen a nelze proto dovodit přímou souvislost s pochybením žalované. V daném případě žalovaná podala žalobu dne 18.8.2006, přičemž soud dovodil promlčení nároku žalobce na slevu z kupní ceny na prosinec 2006, tedy v době podání žaloby nebyl tento nárok žalobce promlčen; sama žalovaná pak neuvedla právní kvalifikaci nároku, což není její povinností a posouzení spočívalo na soudu, který věc po právní stránce kvalifikoval jako náhradu škody. Nárok na slevu však žalovaná uváděla v korespondenci, která byla součástí podané žaloby a soud tak mohl, na základě tohoto, věc posoudit po právní stránce jinak a využít postupu podle § 118a odst. 2 o.s.ř. a vyzvat žalovanou k doplnění skutkových tvrzení a důkazů, což však neučinil. Nelze pak ani předjímat, že by žaloba na slevu z kupní ceny byla v plné výši úspěšná. Podle soudu I. stupně žalovaná sice nepostupovala vždy v souladu s požadavky vymezenými ust. § 16 zákona o advokacii – například v případě jejích omluv z jednání v den konání jednání, nelze však její postup označit za příčinu toho, že žaloba jejího klienta – žalobce byla pro promlčení zamítnuta; soud I. stupně proto s poukazem na tyto závěry žalobu v plném rozsahu zamítl. O náhradě nákladů řízení pak rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy žalované žádné náklady nevznikly.

Proti tomuto rozsudku se žalobce odvolal a uváděl, že se závěry soudu I. stupně nesouhlasí, jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci (§ 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř.). Poukazoval na to, že v dosavadní judikatuře se ustálila rozhodovací praxe, že pro závěr o odpovědnosti žalované za škodu by musela být splněna podmínka vztahu příčinné souvislosti mezi jednáním žalované a vznikem škodné události v majetkové sféře žalobce, tedy tím, že žalobce nebyl úspěšný s uplatněním svého nároku v soudním řízení a musel uhradit náklady řízení. Závěr o příčinné souvislosti v uvedeném smyslu lze učinit jen tehdy, jestliže nebýt uvedeného postupu žalované, žalobce by byl úspěšný, jeho právo na zaplacení by existovalo a nemusel by platit náklady řízení (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29.6.1984, sp.zn. 1 Cz 17/84). Dále poukazoval na ust. § 510 obč. zák., podle něhož uplatnění nároku z odpovědnosti za vady nevylučuje nárok na náhradu škody, která z vady vznikla a z něhož vyplývá, že z důvodu náhrady škody se nelze domáhat nároků, které vyplývají ze závazků z odpovědnosti za vady. Odpovědnost advokáta za škodu tak nevznikne, pokud řádně a včas vytkne vady u prodávajícího, dále v obecné promlčecí lhůtě uplatní nároky z vad a dále v obecné promlčecí lhůtě uplatní nárok na náhradu škody, která vznikla v důsledku

vady. Odpovědnost žalované je tak nutné posuzovat samostatně podle druhu uplatňovaného nároku, tj. zda uplatnila nárok na náhradu škody nebo nárok z odpovědnosti za vady. V daném případě žalobce uhradil opravu vozidla dne 20.1.2004 v hotovosti ve výši 36.547 Kč a ve stejný den uhradil odměnu znalci za vypracování znaleckého posudku ve výši 7.665 Kč. Žalovaná dopisem ze dne 2.3.2004 vyzvala právního zástupce společnosti [REDAKCE] s.r.o. k úhradě nákladů spojených s odstraněním vady, aniž by uvedla, že se jedná o uplatnění slevy z kupní ceny či jiného nároku z odpovědnosti za vady. Žalovaná poté formulovala žalobní nárok dne 25.5.2004 tak, že požaduje náhradu nákladů spojených s opravou vozidla a náklady na vypracování posudku. Žaloba byla doručena Okresnímu soudu v Karlových Varech dne 18.8.2006. Žalovaná tak uplatnila nároky na uhrazení nákladů spojených s odstraněním vady, které nespadají mezi nároky z odpovědnosti za vady věci. Takto formulovaný nárok, aniž by byl pro neomluvitelnou neúčast žalované dále vysvětlen, nepřipouští jiné právní hodnocení a soud tak nemusel poučovat podle ust. § 118a odst. 2 o.s.ř. Žalovaná však uplatnila u soudu nárok z odpovědnosti za škodu po uplynutí dvouleté lhůty; pokud by uvedený nárok uplatnila včas, z důkazní situace vyplývalo, že by byl žalobce úspěšný. V případě uplatnění nároku z odpovědnosti za škodu musela žalovaná nárok zažalovat do 2.3.2007, což však neučinila a pouze v důsledku jejího prodlení nebyl žalobce úspěšný. Žalovaná je tak odpovědná za škodu vzniklou žalobci. Tato škoda spočívá v nákladech, které musel žalobce vynaložit v souvislosti s právním zastoupením jiným advokátem ve sporu, v němž žalovaná řádně nevykonávala svoji činnost advokáta; byla to její nečinnost, v důsledku které žalobci vznikla škoda – žalovaná podala žalobu po více než dvou letech od jejího sepsání, navíc tuto žalobu nedostatečně formulovala, poté se ani nedostavovala k jednání, takže nemohla případně žalobní tvrzení doplnit. Žalobce dále uváděl, že rozhodnutí soudu I. stupně nemohl předvídat, když stejný soud v obdobné věci jeho žalobě vyhověl; v této souvislosti poukazyval na pravomocné rozhodnutí Okresního soudu v Nymburce ze dne 13.5.2009, č.j. 5 C 11/2008 ve věci náhrady škody, která proběhla mezi týmiž účastníky a na obdobném skutkovém základě (jednalo se mimo jiné o další náklady, které žalobce vynaložil na vyplacení odměně za poskytnuté právní služby advokátce JUDr. Martině Holubové, která byla dalším zástupcem žalobce ve stejné věci a zastupovala jej v odvolacím řízení), jímž bylo požadavku žalobce v zásadě – po částečném omezení žaloby – vyhověno. Navrhoval, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu I. stupně a žalobě v plném rozsahu vyhověl.

Žalovaná se k odvolání žalobce nevyjádřila.

Odvolací soud podle ust. § 212 a násl. o.s.ř. přezkoumal napadený rozsudek soudu I. stupně včetně postupu tohoto soudu, který předcházela jeho vydání a odvolání žalobce shledal zčásti důvodným. Věc přitom projednal a rozhodl v nepřítomnosti žalované, která se k jednání odvolacího soudu, k němuž byla řádně předvolána, nedostavila (§ 101 odst. 3 o.s.ř.).

Při svém rozhodování vycházel odvolací soud z toho, že odpovědnost advokáta za škodu (§ 24 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění účinném do 31. 12. 2007, tj. v době, kdy došlo k posuzovanému jednání žalované), která je předmětem tohoto sporu, je bez zřetele na zavinění (objektivní odpovědnost) založena na současném splnění předpokladů, jimiž jsou pochybení při výkonu advokacie, vznik škody a příčinná souvislost mezi nimi; o vztah příčinné souvislosti se přitom jedná, vznikla-li škoda následkem výkonu advokacie, tj. pokud nebyť pochybení advokáta, mohl klient právo úspěšně uplatnit (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 2. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1862/2001, publikovaný v Souboru civilních rozhodnutí NS pod C 1743, C. H. Beck). Podmínku, že výkon advokacie nebyl advokátem činěn řádně, je pak třeba posuzovat z hlediska ustanovení § 16 zákona o

advokacii, podle něhož advokát je povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny; pokyny klienta však není vázán, jsou-li v rozporu s právním nebo stavovským předpisem; o tom je advokát povinen klienta přiměřeně poučit. Při výkonu advokacie je advokát povinen jednat čestně a svědomitě; je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné.

Z listinných důkazů, provedených soudem I. stupně a soudem odvolacím vyplývají tato zjištění:

Žalovaná dne 12.11.2003 převzala právní zastoupení žalobce na základě plné moci udělené ve věci „reklamačního řízení souvisejícího s koupí osobního automobilu proti firmě [REDAKCE] s.r.o.; dopisy ze dne 14.11.2003 a 5.12.2003 uplatnila za žalobce právo z odpovědnosti za vady a požádala o slevu z kupní ceny. Poté žalovaná dopisem z 2.3. 2004 požádala firmu [REDAKCE] s.r.o. o zaplacení částky v celkové výši 55 724 Kč s tím, že v souvislosti s opravou vozidla vznikly žalobci náklady, které uhradil firmě [REDAKCE] ve výši 49 972 Kč a dále náklady, které vznikly v souvislosti s demontáží vozidla ve výši 5 752. Kč. Dále pak žalovaná podala jménem žalobce Okresnímu soudu v Karlových Varech dne 18.8.2006 proti firmě [REDAKCE] s.r.o. žalobu (návrh na vydání platebního rozkazu), sepsanou dne 25.5.2004, již se domáhala zaplacení částky 46.164 Kč; v žalobě uvedla, že žalobce u žalované zakoupil ojetý osobní automobil zn. Fiat [REDAKCE] za kupní cenu 179.900 Kč, téhož dne se na něm vyskytla vada, v důsledku které nebyl automobil pojízdný, žalobce jej nechal opravit a na těchto opravách zaplatil firmě [REDAKCE] celkem 38 499 Kč a dále zaplatil na nákladech za vypracovaný znalecký posudek částku 7 665 Kč. Dále v žalobě uvedla, že podle vypracovaného znaleckého posudku znalce J. [REDAKCE] P. [REDAKCE] byla na vozidle zjištěna skrytá závada v době prodeje; kopie tohoto posudku byla připojena k žalobě. Platební rozkaz, vydaný v této věci pod č.j. 29 Ro 975/2006-13, byl v důsledku včas podaného odporu zrušen a věc byla nadále vedena pod sp.zn. 43 C 218/2007; žalovaná firma [REDAKCE] s.r.o. v tomto odporu ze dne 28.8.2007 vznesla proti uplatněnému nároku námitku promlčení. Žalovaná na opakované výzvy soudu, aby se vyjádřila k podanému odporu, nereagovala a soud nařídil jednání na 9.11.2007. V den konání tohoto jednání došla soudu faxem žádost žalované o odročení jednání vzhledem k náhlému onemocnění, doklad připojený k této žádosti byl nečitelný. Soud jednání odročil na 7.12.2007, těsně před tímto jednáním bylo soudu telefonicky sděleno z kanceláře žalované, že se tato k jednání nemůže dostavit z důvodu kolize na cestě Nymburk - Karlovy Vary; soud jednání odročil na 9.1.2008 a vyzval žalovanou, aby doložila, že se nemohla jednání dne 9.11.2007 a 7.12.2007 zúčastnit; žalovaná na tuto výzvu nereagovala. Dne 18.12.2007 došlo soudu oznámení žalobce o tom, že odvolal plnou moc žalované a současně byla předložena plná moc ze dne 11.12.2007, žalobcem udělená JUDr. Ing. Jiřímu Kurucovi, advokátu se sídlem Karlovy Vary, Bělehradská 14. V průběhu dalšího řízení – při jednání dne 9.1.2008 tento nový zástupce žalobce uvedl, že upřesňuje žalobu tak, že po žalovaném požaduje slevu z kupní ceny, písemným podáním ze dne 14.1.2008 pak doplnil v tomto směru tvrzení a učinil důkazní návrhy. Soud tento jeho procesní úkon posoudil jako změnu žaloby a o této ve smyslu ust. § 95 o.s.ř. rozhodl při jednání konaném dne 20.2.2008 tak, že tuto změnu připustil. Žalovaná firma [REDAKCE] s.r.o. namítla promlčení i tohoto nároku žalobce. Soud I. stupně rozsudkem ze dne 20.2.2008 č.j. 43 C 218/2007-45 žalobu zamítl, když učinil závěr, že nárok žalobce na slevu z kupní ceny je promlčen a tento rozsudek byl jako věcně správný potvrzen soudem odvolacím – rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 2.7.2008 sp.zn. 12 Co 170/2008. Soud tak uzavřel, že žalobce uplatnil u žalované společnosti právo na slevu z kupní ceny dopisem z 5.12.2003, u soudu pak tento nárok uplatnil až dne 9.1.2008, tj. po uplynutí lhůty

podle ust. § 101 obč.zák. a žalovaná společnost promlčení tohoto nároku namítla. Vycházel z toho, že žalobce uplatnil u žalované společnosti dopisem ze dne 5.12.2003 slevu z kupní ceny s tím, že její výši doložil, když odkázal na znalecký posudek znalce J. P.; od prosince 2003 tak začala žalobci běžet obecná tříletá promlčecí lhůta a tato marně uplynula v prosinci 2006; její běh se nezastavil dnem 18.8.2006, kdy byla podána původní žaloba, jíž žalobce na žalované společnosti požadoval náhradu škody. Nárok na slevu z kupní ceny tak žalobce u soudu uplatnil teprve dnem 9.1.2008, kdy změnil původní návrh.

Dále pak z provedených listinných důkazů vyplývá, že advokát JUDr. Jiří Kuruc vyúčtoval žalobci za poskytnuté právní služby ve shora uvedené věci tarifní odměnu 2.980 Kč, hotové výlohy 300 Kč a DPH ve výši 623,20 Kč (celkem 3.903,20 Kč) k devíti úkonům právní služby (převzetí zastoupení 11.12.2007, účast na jednání před soudem I. stupně 9.1.2008, porada s klientem přesahující 1 hodinu 9.1.2008, písemné podání soudu ve věci 14.1.2008, účast na jednání před soudem I. stupně 20.2.2008, přesahující dvě hodiny, odvolání proti rozsudku 13.3.2008), celkem částku 27.322,40 Kč, kterou mu žalobce zaplatil podle faktury č. 377/2008, vystavené dne 11.9.2008 - po odečtení dříve zaplacené zálohy - na částku 22.928 Kč; tato částka byla podle potvrzení Raiffeisen bank a.s. ze dne 25.11.2008 dne 19.9.2008 odepsána z účtu žalobce ve prospěch účtu uvedeného na shora označené faktuře. Žalobce zaslal žalované doporučeným dopisem s dodejkou písemnou výzvu k úhradě částky 29.328 Kč jako náhrady škody s poukazem na skutkové okolnosti, které se shodují s obsahem žaloby, ve lhůtě do 4.11.2009; žalovaná tuto zásilku převzala 2.11.2009. Rozsudkem Okresního soudu v Nymburce ze dne 13.5.2009 č.j. 5 C 11/2008-71, který nabyl právní moci 19.8.2009, byla žalobci proti žalované přiznána částka 105.315 Kč se zákonným úrokem z prodlení. Tato částka představuje náhradu škody, která vznikla žalobci ve stejné souvislosti; konkrétně jedná se o součet těchto částek: částky 5.760 Kč za náhradní díly, částky 7.665 Kč za znalecký posudek, částky 36.547 Kč za náhradní díly a práce za opravu, částky 2.000 Kč zaplacené žalované jako záloha na právní služby a kolek, částky 9.004 Kč jako nákladů advokátky JUDr. Martiny Holoubkové, zastupující žalobce v odvolacím řízení, vedeném u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 12 Co 170/2008 a částky 44.339 Kč jako nákladů řízení přisouzených protistraně.

Odvolací soud po tomto provedeném zjištění učinil závěr, že žalovaná ve vztahu k této konkrétní škodě – majetkové újmě, která žalobci vznikla v souvislosti se zaplacením právní služby jiného advokáta, porušila ve smyslu shora citovaných ustanovení svoje povinnosti při výkonu advokacie v tom, že nekonala činnost, která by byla soustředěná a účinným způsobem uplatňující práva žalobce. Z obsahu spisu Okresního soudu v Karlových Varech sp.zn. 43 C 218/2007 vyplývá, že se nedostavovala k jednání, svoji neúčast řádně nedokládala a nereagovala na výzvy soudu; žalobce proto zcela důvodně plnou moc udělenou žalované odvolal a zvolil si jiného zástupce, aby jej ve sporu, který vedl proti žalované společnosti s.r.o., zastupoval. S touto nečinností žalované jsou však v příčinné souvislosti pouze ty náklady, které měl žalobce a které byly spojeny s tím, že nový zástupce – advokát JUDr. Ing. Jiří Kuruc převzal příslušnou právní věc a účastnil se jednání před soudem I. stupně, které již bylo na 9.1.2008 nařízeno; jedná se tak o mimosmluvní odměnu advokáta podle advokátního tarifu ve výši 2.980 Kč a hotové výlohy odpovídající režijnímu paušálu ve výši 300 Kč včetně 19 % DPH za dva úkony právní služby - převzetí zastoupení dne 11.12.2007 a účast u jednání před soudem I. stupně dne 9.1.2008 (§ 1, § 7, § 11 a § 13 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), tj. celkem částku 7.806,40 Kč. Potud tedy odvolací soud hodnotí požadavek žalobce jako důvodný.

Z průběhu dosavadního řízení ve shora uvedené věci pak bylo zcela jednoznačně zřejmé, že žalobce žalobou, kterou žalovaná formulovala, požadoval náhradu škody a že žalovaná strana vznesla proti tomuto požadavku námitku promlčení. Pokud tedy svým úkonem při dalším jednání soudu nový zástupce žalobce změnil žalobu a soud tuto změnu ve smyslu ust. § 95 o.s.ř. připustil, jednalo se nadále již o jiném nároku a náklady, které s tím měl žalobce spojené, již nejsou v příčinné souvislosti s jednáním žalované; požadavek žalobce na náhradu škody ve zbývající části (tj. náklady vynaložené za další úkony právní služby tohoto zástupce) proto nemůže obstát. Odvolací soud přitom vycházel z pravomocného rozhodnutí soudu, které je pro něj závazné a jakékoliv úvahy o tom, že věc mohla být posouzena jinak, jsou proto liché. Podle tohoto rozhodnutí žalovaná žalobou podanou 18.8.2006 za žalobce uplatnila nárok na náhradu škody a nikoliv nárok na slevu z kupní ceny z titulu odpovědnosti za vady; tento nárok byl uplatněn až v průběhu řízení dne 9.1.2008. Z uvedeného tedy vyplývá, že nárok na náhradu škody byl v době podání žaloby dne 18.8.2006 již rovněž promlčen, a to uplynutím dvouleté subjektivní lhůty, která začala plynout po zjištění škody, tedy nejpozději v době formulace dopisu, adresovaného žalované společnosti ze dne 2.3.2004, tzn. lhůta uplynula již v březnu 2006. V dané věci tak žalovaná nárok na náhradu škody uplatnila pozdě – žalobu podala po uplynutí promlčecí doby a žalobu z titulu odpovědnosti za vady nepodala vůbec a způsobila tak promlčení tohoto nároku v prosinci 2006.

S poukazem na tyto závěry odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ve smyslu ust. § 220 o.s.ř. změnil tak, že žalovanou uznal povinnou zaplatit žalobci částku 7.806,40 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 5.11.2009 do zaplacení (§ 517 obč. zák., nařízení vlády č. 142/1994 Sb. ve znění nařízení vlády č. 163/2005 Sb., když prodlení s plněním peněžitého dluhu nastalo 5.11.2009, tedy dnem následujícím po dni, kdy měla žalovaná podle výzvy žalobce plnit); v dalším pak rozsudek soudu I. stupně potvrdil (§ 219 o.s.ř.).

Podle ust. § 224 odst. 1, 2 o.s.ř. rozhodl odvolací soud o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů. Žalovaná sice byla ve věci převážně úspěšná, žádné náklady jí však v řízení před soudem I. stupně ani v řízení odvolacím nevznikly, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení v I. a II. stupni.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

V Praze, dne 8. prosince 2010

JUDr. Eva Dlouhá, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Kremlíková